

Çıldırın Gözler

– Şenol Durmuş · 20 Mart 2011

Onu takip eden gözlerin farkındaydı. Yeter ki semtin ana çarşısında alışverişe çıkmasın. Çarşı içinde yürüdüğünde, gözler de harekete geçerdi. Kahve önünde toplanan serseriler, işsizler, taksi şoförleri, emekliler, bakkal, kasap, manav hatta yoldan geçen bir yabancı dahi onu gördüğünde arkasını döner, bir kez daha bakardı.

Uzun süredir gözlem altındaydı. Bu gözlerin takibi Şermin hanımı aslında çok mutlu ediyordu. Salına salına yürür, çevresine gülücükler saçar, çok kibar konuşurdu. Bakkaldan çıkar, kasaba girer, ordan çıkar, başka bir yere girerdi. Aç gözler, hain gözler, bakmaktan şaşmış gözler onu mest ediyordu.

Kasap ayı Osman'ın kalın bıyıklarını çekmesi, manav Haydar'ın arada bir fermuarıyla oynaması çok hoşuna gidiyordu. Bu yüzden Şermin hanım giydiği daracık kotlarla kendisine olan ilgiyi her geçen gün artırdı... Hemen herkes ona arkadan bakıyordu. Gözler bir yere odaklanmıştı. Orta yaş civarında olmasına rağmen, mihrabı yerindeydi. Fiziki güzelliği pek yoktu ama erkeklerin en çok dikkatini çeken bir bölgesi vardı...Bölge gerçekten iri ve genişti.

Bir kaç kez etek giydiği görülmüştü ama izleyici kitlesinin azaldığını farkettiğinde bir daha etek giymedi. Giydiği dar kot ve ortaya çıkan muhteşem görüntü adeta bir sanat eseri gibi seyredilirdi.

Esnaflar onu gördüğünde hemen yağlama, yıkama seanslarına başladılar.

"Şermin hanım kıymanızı az yağlı yaptım. Güle güle efendim, tekrar bekleriz Recai beye de çok selamlar." denirdi..

"Çok sağolun Osman bey, sizin eti gerçekten çok beğeniyoruz. Selamınızı iletirim. Hayırlı işler." der hemen arkasını döner salları ve çekip giderdi...

Şermin hanım çıktıktan sonra kasap Osman satırı daha bir hızlı sallardı sinirinden. Kaç senedir yoklama çekmişse de Şermin hanımdan bir sinyal alamamıştı. Hayalinde onu becermişti ama bunu reel'e çevirememişti... Bir çok göz içinde bu geçerliydi. Esnaflar, semtin bitirimleri, Kadir İnanır tipler, hayal kırıklığına uğruyordu. Lanetler, kahr çekmeler, küfürler birbirini kovalardı. Sonunda herkes ortak bir fikir birliğine varmıştı.

Bu kadın gösterip de vermeyen cinsindendi. Bir gün cami önünden geçerken namazdan çıkan cemaatin tam ortasından geçmişti... Cemaatin akli başından gitmişti. Gözleri görmeyen bastonlu ihtiyarların dahi gözleri yerinden fırlamıştı.

"Tövbe estağfurullah tövbe."

"Kıyamet yaklaştı işte."

"Her kimdir bunun kocası."

"Ben nerden bilirim Hacı Eşref efendi."

"Her kimse Allah belasını versin."

"Müslümanlık elden gidiyor."

"Memleket battı gidiyor."

Şermin hanım arkasından bakan gözleri bilir ve konuşulanları da hissedirdi. Sadece gülümserdi. Çok mutluymuştu. İlgi çekmek onun için dayanılmaz bir zevkti. Öyle bir havalı giyinirdi, öyle bir süslenirdi ki, bir varoş semtte değil, sanki Etiler de, Akmerkez de alışveriş yapıyordu.

Kocasını muhasebeci Recai bey, semtte pek fazla görünmezdi. Orta yaşlarda, gözlüklü, kravatlı Recai bey, yumuşak bir adamdı. Bazen kahvehanelerde bulmaca çözdüğü görülürdü. Elinde gazetesini oturur, çevresine bakar, gözlüğünü siler, kalemini çıkarır, sonra da bulmacasını çözerdi. Sanki çok büyük bir iş yapıyordu. Bu hareketleri yaparken dahi kendisini kasardı.

Bu kahvehanenin en elit insanı o olduğunu herkese hissettirirdi. Kağıt, tavla oynamazdı. Arkasından konuşulan dedikoduları, kulağına gelen parazit sesleri duymuyordu bile. Bazen diğer masalardan bulmaca çözenler ondan yardım isterdi.

"Recai abi bir tanrı ismi, iki harfliymiş."

"Abi be bir de Trakya bölgesinde vilayet ismi var, E ile başlıyor biliyor musun?"

Recai bey ciddi ciddi düşünür, soru soranlara bir süre bakar, tavandaki lambaya doğru sigarasını üfler, sonra da cevaplar:

"Evet evet, tanrı ismi Ra olması lazım."

"Sorduğunuz vilayet de tahmin ediyorum Edirne." derdi.

Soruları cevapladıktan sonra, sandalyesine iyice bir yaslandı. Sonra da çay parasını der, kahvehaneden çekip giderdi. Ertesi gün ögle vakti bu kahvehanenin önünden kıvırtarak geçen Şermin hanımı, ağız sulanarak seyredenler, tekrar fiskosa başladı. Bunların arasında Recai beyin yardım ettiğı bulmacacılar da olurdu...

"Ayıp ya böyle giyinir mi insan."

"Kimin karısı ulan bu."

"Muhasebeci Recai midir nedir onun karısı."

"Yapma ya, ben ablası zannediyordum."

"Ne pezevenkmiř ulan bu Recai."

"Anam avradım olsun bu karı bende olacak kemiklerini kırarım."

Akřam zeri kocası ile kol kola aynı yerden geçtiklerinde Recai bey kalabalığa göz ucuyla bakar, kıs kıs gülerdi. Dřnrd Recai:

"Ulan hergeleler, öyle bakarsınız işte. Karı benim, tapusu bende, siz ancak avucunuzu yalarsınız. Bu semtte benim hatundan başka güzeli var mı... Helal olsun bana."